

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Dub. IV. Quale vinum sit materia Eucharistiæ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

sa urgeat, publice die festo, docet *Marchan. in
candel. t. 4. c. 5. q. 3. Dian. p. 5. t. 13. R. 80. & p. 6. t. 7.
R. 17. & Tambur. exped. sacrif. l. 2. c. 8. & Avers.
q. 11. f. 12.* eo quod nullum sit præceptum, neque
constet de consuetudine obligante sub præcepto:
quo casu elevare adorandam majorem ab alio
præconsecratam, licere vult idem *Tambur. loc.
cit. contra Marchan. & Dian. ll. cc.* Non licet au-
tem parvam sumere, & majorem relinquere (v. g.
ad exponendam in hierotheca) nisi ipse eadem
Missa etiam istam consecraverit, quia debet com-
municare de suo sacrificio. *Tambur. l. c.* Quare
male facit Parochus, qui renovaturus Eucharisti-
am hostiam ab alio consecratam ipse sumit, & à
se consecratam reponit in sacrario, vel hierothe-
ca. *Tambur. l. c. Lugo d. 9. f. 4.*

DUBIUM IV.

Quale vinum sit materia Eucharistia?

Resp. I. Solum vinum vitis, ut docet fides, &
definitum est in *Florentino*. Unde resolves,

I. Non est materia apta ad validam consecra-
tionem. 1. Sicera; & quicumque liquor ex me-
ris, malo granatis, &c. sive dicatur vinum, sive
non. 2. Agresta, sive omphacium, id est, succus
ex uvis immaturis expressus; quia non est vinum
sed in via ad vinum; cujus naturam nondum in-
duit, habetque se, sicut massa cruda respectu pa-
nis; *Laym. t. 4. cap. 2. n. 5. & 6.* succum tamen ex
uvis passis expressum consecrabilem esse putat

Bb Franc.

Franc. Amicus apud *Dian. p. 7. t. 11. R. 8.* eo quod
verum sit vinum. 3. Acetum, quia est vinum
substantialiter corruptum. *ib.* Quod si post
sumptionem, (imò etiam ante eam, post con-
secrationem calicis) dubium incidat, fueritne
acetum an vinum, esse præsumendum, quod fue-
rit vinum, docet *Tambur. l. 2. exp. sacrif. cap. 3.*
4. Uvæ, seu vinum intra uvas contentum vel im-
bibitum in offa panis; tum quia non tam est po-
tus, quam cibus; tum quia succus ille non dis-
tinetur proprie vinum, donec sit expressus; tum quia
in eo statu non satis ad sensum demonstratur per
formam. *Card. de Lugo d. 4. n. 11. & 12. Laym.*
Et c. 5. Sapa, seu defrutum, id est, multum ad
dimidiam, seu tertiam partem decoctum: quod
non est amplius vinum: nec potus, sed cibus. *Bonac.*
l. c. 6. Lora, id est, aqua expressis acinis super-
fusa *Fill. t. 4. cap. 3. Card. de Lugo d. 4. s. 1. n. 9.*

II. Valida quidem consecratio, sed illicita est
1. in musto; quia non est vinum simpliciter, sed
impurum, habens admixtas feces, non consecra-
biles: ideoque obstat præceptum Ecclesiæ, ob-
ligans secundum *Suar.* sub mortali, saltem extra
necessitatem, qualis esset defectus vini veteris
secundum quosdam, etiam devotio populi, quo
modo multi excusant contra *Suar.* quod in quor-
busdam locis, primitiæ uvarum in calice expre-
mantur. *vid. Bonac. l. c. 2.* in vino liquoribus aliis,
vel aromatibus ita modice permixto, ut naturam
vini retineat. Si verò permixtio sit immodica, est
materia dubia. 3. in vino acescente: quia ad hoc
est vinum, sicut panis mucidus est panis, 4. Pro-
babile

habilius etiam in vino congelato, (etsi à quibusdam propter negantium auctoritatem, dicatur esse materia dubia) tum quia adhuc retinet substantiam, & denominationem vini, estque natura sua potabile, tum quia Christus sub eo ante consecrationem manet. *Card. de Lugo l.c.* Nec refert, 1. quod aqua congelata non fit materia Baptismi, quia hic essentialiter consistit in ablutione, Eucharistia vero non in sumptione. Nec refert 2. quod non sit proxime potabile: quia est per accidens, & facile tolli potest; estque par ratio in pane indurato. Non est autem idem in liquore nondum ex uvis expresso, quia cum non sit vinum simpliciter, & per se, ac natura sua non sit potabilis, sed comestibilis quod vino congelato non convenit; alioqui non ieiunium frangeret. *Bon. l.c. p. 2. n. 10.*

Peccat tamen, qui in congelato consecrat, id est: si hyeme congelavit calix, calore manuum, aut halitus, aliove modo regelandus est, *Fill. t. 4. c. 3. l. s. t. 4. c. 2.*

III. Valida & licita est consecratio in vino, sive albo, sive rubro; etsi etiam specie physica differant: cum utrumque habeatur, & sit simpliciter vinum de vite, *Bon. p. 2. n. 2. Card. de Lugo l. 4.*

Resp II. Vino consecrando debet, non ex necessitate sacramenti, sed gravis præcepti, sub mortali obligantis, secundum *Card. de Lugo de Euch. d. 15. s. 2. n. 22.* misceri aqua. Idque caeremonialiter, & in ordine ad sacrificium. Est certum, ut constat ex *Trid. sess. 22. cap. 7. & 9.* An autem aqua ista immediate convertatur in sanguinem, nec ne, disputant Schol. *vid. Cor. vel*

Præp. hic. Cardin. de Lugo d. 4. s. 3. Unde resolves.

I. Si mixtio hæc omittatur, valida tamen est consecratio; etsi illicita mortaliter. Ita omnia commun.

II. Miscenda est aqua naturalis, eaque molli-
cissima, ut habet *Florent.* una scilicet, vel altera
gutta, ita tamen, ut sit sensibilis, & saltem non
excedat tertiam partem vini; alioqui reddet ma-
teriam dubiam. *Bon. p. 4. num. 4. ex S. Thom.*
Con. 6. c. Qui autem misceret rosaceam, vel aliam
artificialem, etsi in necessitate, etsi valide conse-
craret, peccaret tamen mortaliter. *D. Tho. Mo-
lant. Dian. p. 6. t. 7. R. 18.* quia ageret contra præ-
ceptum & consuetudinem Ecclesiæ in re gravi.
Quam ob causam etiam mortale censet *Fagand.*
p. 2. l. 2. c. 4. Persec. 6. c. miscere calidam: quod tamen
alii quibusdam nimis durum videtur apud
Dian. l. c. ubi addit ipse, si in frigidissima regione
consuetudo id habeat, ne forte vinum congelat-
scat, posse sine ullo peccato fieri.

III. Mixtio illa facienda est, non in dolio, vel
ampulla, aliove vase, sed in ipso calice, neque do-
mi, sed in ipso sacro, ut sit communiter, vel ante
offertorium, vel certe immediate ante sacramentum
fit apud quosdam, Idque vel ab ipso Sacerdote
ut in Missa privata; vel à Subdiacono, ut in so-
lemni: neque enim sufficit, si caupo illud dilue-
rit, *Bon. l. 10.*

IV. Si mixtio hæc sit omissa, idque notetur
ante consecrationem calicis, adhuc facienda est
secus, si post, *Bon. l. c. n. 5.*

V, Præ

V. Præceptum hoc mixtionis non extenditur ad illam, quæ fit post communionem, ad ablu- tionem oris & digitorum, v. de his *Miss. Rom.* Item *Bon. d. 4. q. 2. p. 4. Laym. lib. 5. tract. 4. cap. 2.*

DUBIUM V.

Quæ conditiones ad materia consecra- tionem requirantur?

Resp. I. Ad validam consecrationem requi- runtur duæ conditiones. 1. est, ut materia Sacer- doti consecranti, moraliter & sensibiliter sit præ- sens, Ita communiter; & est certum. Ratio pe- nitur, tum ex institutione Christi, & verbis for- mæ, *Hoc, & Hic*, quæ non verificarentur, cum sint demonstrativæ: tum ex perpetua Ecclesiæ praxi, nunquam consecrantis, vel etiam benedicentis res absentes: tum etiam ratione sacrificii, quod requirit hostiam præsentem, v. *Bon. d. 4. q. 2. p. 6. Laym. c. 2.* Unde resolves.

I. Valide consecratur vinum in calice cooper- to, vase, vel cantharo clauso; panis in canistro; hostiæ in ciborio, vel in cumulo sub aliis latentes, aut aliter tectæ, v. g. sub corporali vel mappa, vel etiam in Missali, ut ex *Suar. Henriq. Con.* docet *Bonac. contra Laym. l. 5. t. 4. c. 2.* (unde hoc po- stemum dubium videri potest, & saltem pecea- ret graviter; qui sic tectas, aut latentes consecra- ret.) Item valide consecrantur hostiæ præsentis, à cæco, vel alio Sacerdote in tenebris. Ratio ho-